

ΤΙ ΠΕΡΙΜΕΝΟΜΕ

Ἀπὸ τῆ νέας κυβέρνησης ἔχομε κάθε δικαίωμα ἡμεῖς οἱ γυναῖκες νὰ περιμένωμε πολλά πράγματα. Πρῶτα πρῶτα γινὰ τὸ πρόγραμμα τοῦ δημοκρατικοῦ κόμματος στηρίζεται ὁλόκληρο ἀπάνω στὴν ἀρχὴ τῆς ἰσότητος ὅλων τῶν πολιτῶν ἀνεξάρτητα ἀπὸ θρησκεία, φύλο, ράτσα κ.λ.π. Εἶναι ἀδύνατον νὰ φανοῦν τόσο ἄσυνεπείς οἱ σημερινοὶ κυβερνήτες τῆς χώρας ὥστε νὰ ῥηθῶν τὸ ἴδιο τους τὸ πρόγραμμα τῆ στιγμῆ πὸν τὸν δίνεται ἡ εὐκαιρία καὶ ἔχουν ὅλη τὴ δύναμη νὰ τὸ ἐφαρμόσωσιν. Ἐπειτα μέσα στὴ συγκρότηση τῆς Κυβερνήσεως ὑπάρχουν πρόσωπα πού ἀπὸ προηγούμενες ἐνέργειές τους μέσα στὴ Βουλὴ, μᾶς παρέχουν κάθε ἐγγύηση πὸς τὰ αἰτήματά μας θὰ λογαριαστοῦν σοβαρά, καὶ δὲν εἶναι δυνατὸν παρὰ νὰ καταργηθοῦν πολλὲς διατάξεις τῆς ἀστικῆς νομοθεσίας πὸν ἀδικοῦν τὴ γυναῖκα. Ὁ νέος Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Παν. Ἀραβαντινὸς ἦταν μέλος τῆς Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς προτάσεως νόμου «περὶ ἰσοπολιτείας τῆς γυναίκος». Ἡ Ἐπιτροπὴ αὐτὴ ἀπὸ 12 μέλη ἀπὸ τὰ ὁποῖα τὰ 5, οἱ κ.Ν. Ξηρός, Π. Πετριδης, Ι. Μανέτας, Π. Καραπάνος καὶ Ι. Βαλαλᾶς εἶναι πληρεξούσιοι καὶ στὴν ἰωρινὴ Ἐθνοσυνέλευση, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Α. Τυπάλδου Μπασιᾶ ὑπέβαλε στὶς 2 Μαΐου 1920 πρόταση νόμου «περὶ ἰσοπολιτείας τῶν γυναικῶν» πὸν τροποποιῶσε σὲ πολλὰ σημεῖα τὴν νομοθεσίαν μας. Καὶ πρῶτα πρῶτα τὸν ἐμπορικὸν νόμον, πὸν ἐμποδίζει τὶς γυναῖκες νὰ ἐμπορεύωνται χωρὶς τὴν ἄδεια τοῦ συζύγου των, ἔπειτα τὸν νόμον περὶ σωματείων, πὸν βάζει περιορισμοὺς στὴν παντρεμένην γυναῖκα πὸν θέλει νὰ εἶναι μέλος σὲ σωματεῖον καὶ ὁ ἄντρας τῆς συμβῆ νὰ ἔχη ἀντιρροήσεις. Καταργοῦσε ὅλους τοὺς περιορισμοὺς πὸν βάζουν στὴν γυναῖκα στὶς σχολικὰς καὶ ἐκκλησιαστικὰς ἐπιτροπὰς,

στὸν ὄργανισμό τῶν δικαστηρίων, ὅπου ὑπάρχει ἡ παράλογη ἀπαγόρευση νὰ χρησιμοποιῆται ἡ γυναῖκα ὡς μάρτυς σὲ συμβόλαια ἢ ἄλλες ἐπίσημες πράξεις.

Ἐπίσης τροποποιῶσε τὰ ἄρθρα τοῦ Ἀστικοῦ καὶ τοῦ Ποινικοῦ Κώδικα πὸν ἀδικοῦν τὴν γυναῖκα. Ἴσως σὲ μερικὰ σημεῖα νὰ μὴν εἶναι ἀρκετὰ ριζοσπαστικὴ αὐτὴ ἡ πρόταση νόμου, ὅπως π.χ. γιὰ τὶς δημόσιες θέσεις, ὅπου περιορίζει τὸ διορισμὸ τῶν γυναικῶν ὡς τὸ βαθμὸ Διευθυντοῦ Ὑπουργείου. Μὴν ξεχνᾶμε ὅμως πὸς τὸ νομοσχέδιον αὐτὸ ἔγινε τώρα καὶ τέσσερα χρόνια καὶ ὅσα καθυστέρησιν πολὺ πῶς συντηρητικὸ ἀπὸ τὸ σημερινόν.

Καὶ πρῶτ' ἀπ' ὅλα ἐκεῖνο πὸν δὲν ἀναφέρει διόλου αὐτὴ ἡ πρόταση νόμου εἶναι νὰ δοθῆ ἡ ψήφος στὴν γυναῖκα. Ἐπειδὴ ὅμως σὲ πολλὰ μέρη οἱ γυναῖκες πὸν πῆραν ψήφον ἔχουν νὰ ἄγωνισθοῦν ἐπίμονα γιὰ νὰ καταργήσωσιν καὶ ἐκεῖ τὶς ἀνισότητες τῆς νομοθεσίας τους, ἃς προχωρήσωμε ἡμεῖς τὸν ἴδιον καιρὸν ὅλα τὰ σημεῖα.

Ὅλες οἱ νέες Δημοκρατίες ἀρχισαν μὲ τὴν ἐξίσωση τῶν δικαιωμάτων ὅλων τῶν πολιτῶν. Αὐτὸ περιμένωμε καὶ ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴν Δημοκρατίαν.

Τώρα εἶναι ἡ στιγμὴ νὰ κάμῃ ἡ Ἑλλάδα ἓνα γενναῖον βῆμα, γιὰ νὰ βρεθῆ στὴν ἴδια γραμμὴ μὲ τὶς νέες μεταπολεμικὰς δημοκρατίες πὸν τὶς χαρακτηρίζει μιὰ ζωτικότητι καὶ μιὰ ὁρμή, πὸν λείπουν ὁλότελα ἀπὸ τὶς χώρες μὲ τὰ παλιὰ μοναρχιασμένα συστήματα, εἴτε Συνταγματικὰς Βασιλείας εἶναι εἴτε Δημοκρατίες.

Ἔτσι ἡ Ἑλληνικὴ Δημοκρατία θὰ πλουτισθῆ μὲ νέες δυνάμεις ἀχρησιμοποίητες ὡς τώρα. Καὶ ἡ πῶς μεγάλη ἰκανότητι μιᾶς Κυβερνήσεως εἶναι νὰ ἔξερῃ νὰ χρησιμοποιῆται ἡδὲ τὶς πνευματικὰς καὶ ἠθικὰς δυνάμεις μιᾶς χώρας.